

בולעטין # 116 - אייר תשל"ב לפ"ק

וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים ארגון מוקדש לעקור את עצת המרגלים המדברים לשון הרע על ארצינו הקדושה, (שעל ידיהם נחרב ב' מקדשות וגלינו מארצינו, ובא עלינו כל הצרות רח"ל), ולעורר על קדושת ומצות ישוב ארץ ישראל כמבואר במדרש תלפיות (ענף ארץ ישראל), יחד הקדוש ברוך הוא את ארץ ישראל כמו בעל המיחד קרקע לאשתו למזונותיה, והשכינה אין שורה בחוץ לארץ. ובספר חרדים (דף נ"ז), מצות עשה מן התורה לדור בארץ ישראל, שנאמר וירשתה וישבת בה, וכאמרם ז"ל שמצוה זו שקולה כנגד כל מצות שבתורה, ויתקיים בנו הפסוק דברים (יב, ה') "כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שְׂבֻטֵיכֶם לְשׂוֹם אֶת שְׁמוֹ שָׁם לְשִׁכְנוֹ תִדְרְשׁוּ וּבָאתָ שָׁמָּה", ונזכה לביאת המשיח בב"א שנת "אל המקום אשר" לפ"ק.

יצא על ידי וועד העולמי למען הצלת ישראל

מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים

כמו שכתוב רש"י במדבר (פרק יג פסוק טז) ויקרא משה להושע וגו' - התפלל עליו - יה יושיעך מעצת מרגלים.

באר שבע, ארץ ישראל

הכתב והקבלה על דברים פרק א פסוק כב

(כב) ויחפרו. לא נתכוונו אלא לבושתה של א"י כתיב הכא ויחפרו וכתוב התם ויחפרו הלבנה (סוטה ל"ד), כוונתם להבדיל בין תור ובין חפירה ששניהם הוראתם החיפוש והבדיקה במדינה אחרת, וההבדל ביניהם, כי תור הונח על ההולך לארץ אחרת לבדוק אותה כפי מה שהיא בתכונתה, אבל חפירה הונח על המחפש והבודק את חרפת הארץ וגנותה לגלות קלונותי', ולזה שיתפו רבותינו לשון חפירה על הריגול עם חפירה על הבושה והחרפה. לכן בפרשת שלח לא הוזכר רק לשון ויתורו, אמנם כאן אשר יוכיחם על רוע מעלליהם, כי נתגלה כי כל שאלתם בשליחות האנשים לא היה לתור לדעת ערכה, כ"א לחפור לגלות חרפתה (תלפיות), ודע דבש"ס שלפנינו איתא שם מרגלים לא נתכוונו וכו' מלת מרגלים הוא שיבוש, דקרא מן המשלחים ידבר לא מן השלוחים. ובילקוט פ' שלח ליתא למלת מרגלים, וכ"נ מפירש"י שם בגמ'. אמנם לא שבק קרא מלשנות גם בשלוחים עצמם לגנותם, כי שם בשלח נאמר בהם ויתורו, וכאן אמר (פכ"ד) וירגלו שהוא גם כן החיפוש לגנות, כמבואר, ע"ש:

(המשך בבולעטין הבא אי"ה)